



EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 17.6.2026.
COM(2026) 281 final

2026/0146 (NLE)

Prijedlog

PROVEDBENE ODLUKE VIJEĆA

o izmjeni Provedbene odluke (EU) 2017/784 kojom se Talijanskoj Republici odobrava primjena posebne mjere kojom se odstupa od članaka 206. i 226. Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost

OBRAZLOŽENJE

U skladu s člankom 395. stavkom 1. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenog 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost¹ („Direktiva o PDV-u”) Vijeće može, odlučujući jednoglasno na prijedlog Komisije, bilo kojoj državi članici odobriti primjenu posebnih mjera za odstupanje od odredaba te direktive kako bi se pojednostavnio postupak naplate PDV-a ili spriječili određeni oblici utaje ili izbjegavanja poreza.

Komisija je 9. listopada 2025. zaprimila dopis kojim je Talijanska Republika zatražila da joj se odobri nastavak primjene odstupanja od članaka 206. i 226. Direktive o PDV-u u pogledu uvjeta plaćanja PDV-a i sadržaja računa za isporuke robe i usluga javnim tijelima i društvima koja su pod kontrolom središnjih i lokalnih javnih tijela.

U skladu s člankom 395. stavkom 2. Direktive o PDV-u Komisija je dopisom od 27. travnja 2026. obavijestila ostale države članice o zahtjevu Talijanske Republike. Komisija je dopisom od 28. travnja 2026. obavijestila Talijansku Republiku da raspolaže svim informacijama potrebnima za razmatranje zahtjeva.

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Italija je nakon uvođenja sustava statističkih provjera otkrila utaju PDV-a znatnih razmjera pri isporukama robe i usluga javnim tijelima. Da bi to zaustavila, Italija je 2014. zatražila da se PDV na isporuke javnim tijelima više ne plaća dobavljaču, nego na zaseban blokirani bankovni račun poreznih tijela. Taj je mehanizam općenito poznat kao vrsta „razdvojenog plaćanja” jer se plaćanje koje kupac inače u cijelosti prenosi dobavljaču (naknada u zamjenu za isporuku uvećana za PDV) dijeli na sljedeći način: (i) s jedne strane na naknadu koja se isplaćuje dobavljaču robe ili usluga; a (ii) s druge strane dospjeli PDV koji se uplaćuje na blokirani bankovni račun poreznih tijela.

Primjena odstupanja do 31. prosinca 2017. odobrena je Provedbenom odlukom Vijeća (EU) 2015/1401². Njome je Italiji odobreno odstupanje od članka 206. Direktive o PDV-u u pogledu uvjeta plaćanja PDV-a te članka 226. Direktive o PDV-u u pogledu sadržaja računa.

Italija je zatražila vremenski ograničeno odstupanje kako bi mogla organizirati i početi provoditi odgovarajuće mjere kontrole i u cijelosti iskoristiti podatke dostupne na računima u elektroničkom obliku. Uvođenjem obveze izdavanja računa u elektroničkom obliku za isporuke javnim tijelima kojom se omogućuje kontrola pojedinačnih transakcija u stvarnom vremenu i točnih iznosa PDV-a koje javna tijela trebaju platiti za svoju nabavu, Italija bi trebala moći provoditi nadzor u predmetnom sektoru primjenom uobičajenih tehnika kontrole bez potrebe za odstupanjem od Direktive o PDV-u kako bi primijenila mjeru razdvojenog plaćanja.

Prema informacijama koje je Italija dostavila, uvođenjem računa u elektroničkom obliku za isporuke javnim tijelima porezna su tijela prikupila znatne količine podataka o računima na temelju kojih mogu provoditi kontrolu transakcija i odgovarajućih iznosa PDV-a. No dodatni element djelotvornog sustava kontrole, a to je obvezna dostava podataka poreznim tijelima o svim izdanim i primljenim računima, uveden je tek 1. siječnja 2017. Trebalo je dodatno razdoblje da se pokaže djelotvornost mjere te da se njome uspješno potakne porezne

¹ SL L 347, 11.12.2006., str. 1.

² Provedbena odluka Vijeća (EU) 2015/1401 od 14. srpnja 2015. kojom se Italiji odobrava uvođenje posebne mjere kojom se odstupa od članaka 206. i 226. Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, SL L 217, 18.8.2015., str. 7.

obveznike na urednije ispunjavanje poreznih obveza. Stoga je Italija zatražila produljenje primjene odstupanja od članaka 206. i 226. Direktive o PDV-u za isporuke javnim tijelima.

Italija je ujedno otkrila utaju poreza pri isporukama trgovačkim društvima koja su pod kontrolom javnih tijela i isporukama manjoj skupini od 40 trgovačkih društava uvrštenih na burzu. U cilju suzbijanja utaje poreza i sprečavanja daljnjih gubitaka javnih prihoda od PDV-a, Italija je zatražila proširenje područja primjene odstupanja od članaka 206. i 226. Direktive o PDV-u na isporuke robe i usluga prethodno navedenim subjektima koje je Italija smatrala jednako pouzdanima kao i javna tijela. Ti su subjekti trgovačka društva koja su pod kontrolom središnjih ili lokalnih javnih tijela te otprilike 40 društava uvrštenih na burzu, što je ukupno oko 2 400 društava. Italija je očekivala da će proširenjem mjere razdvojenog plaćanja na ta društva riješiti problem utaje poreza do koje dolazi kad dobavljači predmetnih subjekata ne plaćaju PDV te da će na taj način povećati prihode od PDV-a.

Odstupanje s proširenim područjem primjene produljeno je do 30. lipnja 2020. na temelju Provedbene odluke Vijeća (EU) 2017/784³. Italija se u više navrata obvezala da neće tražiti produljenje posebne mjere nakon potpune provedbe paketa mjera koje je Italija namjeravala primijeniti. No 2020. su te mjere bile netom provedene pa je bilo prerano za ocjenu njihove djelotvornosti. Nadalje, s obzirom na teškoće zbog pandemije bolesti COVID-19, poreznim obveznicima bila je otežana provedba potrebnih izmjena u njihove sustave za izdavanje računa, jednako kao i poreznim upravama prilagodba njihovih nadzornih i informacijskih sustava. Zbog toga je odobrenje za nastavak primjene mehanizma razdvojenog plaćanja Provedbenom odlukom Vijeća (EU) 2020/1105⁴ produljeno do 30. lipnja 2023. Odstupanje je stoga produljeno do 30. lipnja 2026. Provedbenom odlukom Vijeća (EU) 2023/1552⁵. Na temelju zadnjeg produljenja društva uvrštena na burzu isključena su iz područja primjene mjere odstupanja od 1. srpnja 2025.

Mehanizam razdvojenog plaćanja dio je paketa mjera koji je Italija uvela radi suzbijanja poreznih prijevара i utaja poreza. Taj paket mjera među ostalim uključuje izdavanje računa u elektroničkom obliku i elektronički prijenos podataka o dnevnim naplatama. Izdavanje računa u elektroničkom obliku uvedeno je od 1. srpnja 2018. za određene sektore, a od 1. siječnja 2019. za sve sektore. Ta je obveza odobrena Provedbenom odlukom Vijeća (EU) 2018/593⁶. Kako bi izvršili elektronički prijenos podataka o dnevnim naplatama, porezni obveznici koji se bave maloprodajom i sličnim djelatnostima (koje ne uključuju obveze izdavanja računa) obvezni su podatke o dnevnim naplatama pohraniti u elektroničkom obliku i u istom ih obliku proslijediti talijanskoj poreznoj agenciji *Agenzia delle Entrate*. Potonja se obveza počela primjenjivati 1. siječnja 2020., a u slučaju poreznih obveznika čiji je promet veći od 400 000 EUR, 1. srpnja 2019. Taj je paket mjera zamijenio ostale mjere kontrole i

³ Provedbena odluka Vijeća (EU) 2017/784 od 25. travnja 2017. kojom se Talijanskoj Republici odobrava primjena posebne mjere kojom se odstupa od članaka 206. i 226. Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i o stavljanju izvan snage Provedbene odluke (EU) 2015/1401, SL L 118, 6.5.2017., str. 17.

⁴ Provedbena odluka Vijeća (EU) 2020/1105 od 24. srpnja 2020. o izmjeni Provedbene odluke (EU) 2017/784 kojom se Talijanskoj Republici odobrava primjena posebne mjere kojom se odstupa od članaka 206. i 226. Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, SL L 242, 28.7.2020., str. 4.

⁵ Provedbena odluka Vijeća (EU) 2023/1552 od 25. srpnja 2023. o izmjeni Provedbene odluke (EU) 2017/784 u pogledu razdoblja odobrenja i područja primjene posebne mjere koju je donijela Italija, a kojom se odstupa od članaka 206. i 226. Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, SL L 188, 27.7.2023., str. 45.

⁶ Provedbena odluka Vijeća (EU) 2018/593 od 16. travnja 2018. kojom se Talijanskoj Republici odobrava uvođenje posebne mjere odstupanja od članaka 218. i 232. Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, SL L 99, 19.4.2018., str. 14.

njime se talijanskim poreznim tijelima omogućuje usporedno provjeravanje različitih transakcija koje su gospodarski subjekti prijavili te praćenje njihova plaćanja PDV-a. Najnovijim zakonodavnim izmjenama uvedena je obveza da podaci o transakcijama na koje se obračunava PDV na temelju računa u elektroničkom obliku, prekograničnim transakcijama i elektroničkim naplatama budu odmah dostupni poreznim obveznicima kako bi oni lakše mogli ispuniti svoje obveze pa će *Agenzia delle Entrate* prijave PDV-a moći unaprijed ispuniti i redovito pripremati rješenja o PDV-u koja će porezni obveznici moći prihvatiti ili nadopuniti.

Italija smatra da su mehanizam razdvojenog plaćanja i obvezno izdavanje računa u elektroničkom obliku stvorili sinergije koje su dovele do znatnog smanjenja prijevара povezanih s PDV-om pa bi stoga trebali i dalje postojati, s obzirom na to da je razdvojeno plaćanje instrument za sprečavanje prijevara, dok je izdavanje računa u elektroničkom obliku instrument za otkrivanje prijevara.

Italija tvrdi da djelotvornost mehanizma razdvojenog plaćanja leži u činjenici da taj instrument djeluje preventivno u slučajevima utaje poreza, čime se osiguravaju veći prihodi od bilo koje mjere koja uključuje *ex post* kontrolu. Neovisno o tome koliko je pravodobna i neposredna kontrolna aktivnost, *ex post* mjerama ne može se uvijek osigurati djelotvorna naplata utajenog poreza. Iako je izdavanje računa u elektroničkom obliku (ili dostavljanje podataka o računima u slučajevima u kojima izdavanje računa u elektroničkom obliku nije obvezno) iznimno učinkovita mjera, nakon provedbe kontrole moguće je da utajivač poreza nema potrebnu financijsku sposobnost za plaćanje duga. Italija stoga tvrdi da je mehanizam razdvojenog plaćanja vrlo učinkovit alat ako je primatelj dosljedniji u ispunjavanju poreznih obveza nego dobavljač. Stoga Italija smatra da su te mjere komplementarne, a ne međusobno zamjenjive.

Treba napomenuti da je jedan od učinaka razdvojenog plaćanja to da dobavljači, kao porezni obveznici, ne mogu izvršiti prijeboj pretporeza koji su platili s PDV-om koji su naplatili za svoje isporuke. Ti bi dobavljači mogli neprekidno biti u poziciji da imaju preplaćeni porez i eventualno bi od porezne uprave morali zahtijevati stvarni povrat PDV-a koji su platili. S druge strane, Italija tim dobavljačima pod određenim uvjetima odobrava da PDV koji nisu naplatili od kupaca prebiju s drugim vrstama poreza koje su obvezni platiti u Italiji te na taj način umanjuje problem novčanog toka koji bi u protivnom mogao nastati za poduzeća koja su porezni obveznici u Italiji. Prema podacima koje je dostavila Italija, prosječno vrijeme za obradu povrata PDV-a u 2024. iznosilo je 74 dana, dok je u zahtjevima koji se odnose na porezne obveznike u okviru razdvojenog plaćanja u prosjeku bilo 60 dana.

S obzirom na navedeno predlaže se da se prihvati zahtjev Italije za produljenje odobrenja odstupanja, ali samo do 30. lipnja 2029. (a ne do 31. prosinca 2029., kako je prvotno zatražila Italija). To bi razdoblje trebalo biti dovoljno za ocjenu djelotvornosti mjera koje su provedene radi smanjenja utaje poreza u predmetnim sektorima. Nadalje, dotad će poduzeća i porezna uprava biti u boljem položaju i moći će izvršiti neophodne prilagodbe svojih sustava.

S obzirom na široko područje primjene odstupanja važno je osigurati potrebno praćenje tog odstupanja i posebno ocijeniti učinak mjere na razinu utaje PDV-a te na situacije povezane s povratom PDV-a poreznim obveznicima na koje se odstupanje odnosi. Od Italije se stoga zahtijeva da petnaest mjeseci od stupanja na snagu postupka povrata PDV-a dobavljačima (porezni obveznici) na koje se odnosi odstupanje o tom postupku dostavi izvješće. U izvješću bi posebno trebalo navesti statističke podatke o prosječnom razdoblju potrebnom za stvarni povrat PDV-a tim poreznim obveznicima te opisati moguće konkretne probleme. U tom bi izvješću trebalo navesti i različite mjere provedene radi suzbijanja utaje poreza u području

isporuka na koje se odstupanje odnosi, datum njihova stupanja na snagu te ocjenu njihove uspješnosti.

- **Dosljednost s postojećim odredbama politike u tom području**

Odstupanje je u skladu s postojećim odredbama u području politike.

Komisija je 8. prosinca 2022. donijela Prijedlog direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu pravila o PDV-u za digitalno doba⁷. Jedan je od glavnih ciljeva prijedloga za borbu protiv prijevara u vezi s PDV-om provedba zahtjeva za digitalno izvješćivanje na temelju elektroničkog izdavanja računa. Ta će reforma, koju je Vijeće donijelo 11. ožujka 2025. državama članicama omogućiti da uvedu obvezno izdavanje računa u elektroničkom obliku, kao što to trenutačno čini Italija, ali će se ukloniti traženje dodatnih odstupanja od Direktive o PDV-u kako bi se ti sustavi proveli. Kako je prethodno navedeno, izvješćivanje porezne uprave o podacima izdavanjem računa u elektroničkom obliku dio je paketa mjera koje je Italija donijela zajedno s mehanizmom razdvojenog plaćanja za borbu protiv prijevara u vezi s PDV-om.

Provedbenom odlukom Vijeća (EU) 2019/310⁸ Poljskoj je odobreno slično odstupanje za primjenu mehanizma razdvojenog plaćanja. To je odstupanje prvotno odobreno do 28. veljače 2022., a zatim produljeno do 28. veljače 2025.⁹ te do 29. veljače 2028.¹⁰ Poljski sustav razdvojenog plaćanja sastoji se od dobrovoljnog i obveznog mehanizma razdvojenog plaćanja. Taj obvezni sustav razdvojenog plaćanja obuhvaća isporuke robe i usluga u koje su uključeni porezni obveznici i koje se plaćaju elektroničkim bankovnim prijenosom u područjima koja su posebno izložena prijevarama u vezi s PDV-om i u kojima se počinjenje prijevara uočava već godinama. Banka u poljskom obveznom sustavu razdvojenog plaćanja djeluje kao posrednik za razdvajanje i prenosi iznos koji je kupac platio na odgovarajuće račune dobavljača, tj. oporezivi iznos na redoviti račun trgovca i iznos PDV-a na blokirani račun za PDV. Sredstva na blokiranom računu za PDV u vlasništvu su poreznog obveznika, ali njegova mogućnost raspolaganja sredstvima u načelu je ograničena na plaćanje PDV-a koji treba platiti poreznom tijelu ili dobavljačima.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

- **Pravna osnova**

Pravna je osnova članak 395. Direktive o PDV-u kojim se predviđa da Vijeće, djelujući jednoglasno na prijedlog Komisije, može odobriti bilo kojoj državi članici uvođenje posebnih mjera za odstupanje od odredaba te direktive kako bi se pojednostavnio postupak naplate PDV-a ili spriječili određeni oblici utaje ili izbjegavanja poreza.

⁷ COM(2022) 701 final.

⁸ Provedbena odluka Vijeća (EU) 2019/310 od 18. veljače 2019. kojom se Poljskoj odobrava uvođenje posebne mjere odstupanja od članka 226. Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, SL L 51, 22.2.2019., str. 19.

⁹ Provedbena odluka Vijeća (EU) 2022/559 od 5. travnja 2022. o izmjeni Provedbene odluke (EU) 2019/310 u pogledu odobrenja izdanog Poljskoj za nastavak primjene posebne mjere kojom se odstupa od članka 226. Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, SL L 108, 7.4.2022., str. 51.

¹⁰ Provedbena odluka Vijeća (EU) 2025/373 od 18. veljače 2025. o izmjeni Provedbene odluke (EU) 2019/310 u pogledu odobrenja izdanog Poljskoj za nastavak primjene posebne mjere kojom se odstupa od članka 226. Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, SL L, 2025/373, 28.2.2025.

- **Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)**

S obzirom na odredbu Direktive o PDV-u na kojoj se temelji, prijedlog je u isključivoj nadležnosti Europske unije. Stoga se načelo supsidijarnosti ne primjenjuje.

- **Proporcionalnost**

Odluka se odnosi na odobrenje dano državi članici na njezin vlastiti zahtjev i ne predstavlja nikakvu obvezu.

Budući da je odstupanje vremenski ograničeno na isporuke robe i usluga javnom sektoru i trgovačkim društvima koja su pod kontrolom države, područje primjene usmjereno je na određene sektore opterećene znatnim problemima utaje poreza. Stoga je posebna mjera proporcionalna cilju koji se želi postići, a to je suzbiti nezakonito izbjegavanje utaje poreza.

- **Odabir instrumenta**

Predloženi je instrument provedbena odluka Vijeća.

U skladu s člankom 395. Direktive o PDV-u odstupanje od zajedničkih pravila o PDV-u moguće je samo ako to Vijeće na prijedlog Komisije jednoglasno odobri. Provedbena odluka Vijeća najprikladniji je instrument jer može biti upućena pojedinoj državi članici.

3. REZULTATI EX POST EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENA UČINKA

- **Savjetovanja s dionicima**

Nije provedeno savjetovanje s dionicima. Ovaj se prijedlog temelji na zahtjevu koji je podnijela Italija i odnosi se samo na tu državu članicu.

- **Procjena učinka**

Procjena učinka nije provedena jer se ne očekuje da će prijedlog dovesti do znatnih gospodarskih, okolišnih ili socijalnih učinaka.

Cilj je prijedloga provedbene odluke Vijeća produljiti primjenu odstupanja od članaka 206. i 226. Direktive o PDV-u na isporuke javnim tijelima i trgovačkim društvima koja su pod kontrolom središnjih i lokalnih javnih tijela. Prijedlogom provedbene odluke Vijeća uvodi se obveza plaćanja dospjelog PDV-a na zaseban bankovni račun porezne uprave čime se ponajprije želi suzbiti utaja poreza do koje dolazi kad dobavljači navedenih subjekata ne plaćaju PDV. Mjera koja se trenutačno primjenjuje u Italiji čini se djelotvornim načinom za ostvarenje tog cilja.

Kako se navodi u podacima koje je dostavila Italija, provedba mjere podrazumijeva povećanje plaćanja za približno 4,6 milijardi EUR godišnje. Taj je iznos utvrdila *Agenzia delle Entrate* i temelji ga na tome da je za dobavljače državne uprave (*Pubblica Amministrazione*) za iste transakcije zbroj nižeg izlaznog PDV-a koji je stvarno plaćen nakon uvođenja mehanizma razdvojenog plaćanja, umanjen za povećanje naknada i povrata, niži od plaćanja koje vrši državna uprava s obzirom na iste transakcije. U daljnjoj analizi koju je provela Italija zaključuje se da je taj učinak ostao stabilan tijekom svih godina tijekom kojih je mjera provedena s punim područjem primjene. Italija strahuje da bi ukidanje mjere moglo dovesti do gubitka prihoda istog razmjera u trenutku kada se Italija još uvijek mora nositi s velikim jazom PDV-a.

Još jedan učinak koji bi trebalo uzeti u obzir jest da dobavljači u okviru tog sustava od svojih kupaca ne naplaćuju PDV. Stoga će oni morati češće tražiti stvarni povrat PDV-a ako taj PDV ne mogu prebiti s ostalim porezima koje su dužni platiti u Italiji. Da bi se izbjegao negativan učinak na te porezne obveznike, a posebno na one koji nemaju poslovni nastan u Italiji, nužno je da postupak povrata dobro funkcionira i da se provodi ispravno i pravodobno. Italija navodi da je prosječno vrijeme obrade povrata u velikoj mjeri u skladu s rokom od tri mjeseca koji je utvrđen nacionalnim zakonodavstvom¹¹. Nadalje, to vrijeme obrade skraćuje se za društva na koja se primjenjuje mehanizam razdvojenog plaćanja zahvaljujući prioritetnom postupanju s tim zahtjevima. Usto, uvođenje izdavanja računa u elektroničkom obliku olakšalo je cjelokupnu obradu zahtjeva, što je pridonijelo općem skraćivanju vremena potrebnog za obradu zahtjeva za povrat. Kako se navodi u podacima koje je dostavila Italija, prosječno razdoblje za obradu povrata 2024. iznosilo je 74 dana, dok je u zahtjevima u okviru razdvojenog plaćanja prosjek iznosio 60 dana.

- **Temeljna prava**

Prijedlog ne utječe na zaštitu temeljnih prava.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Mjera neće imati negativan utjecaj na vlastita sredstva Unije od PDV-a.

¹¹ Članak 38.a Predsjedničkog dekreta br. 633 od 26. listopada 1972.

Prijedlog

PROVEDBENE ODLUKE VIJEĆA**o izmjeni Provedbene odluke (EU) 2017/784 kojom se Talijanskoj Republici odobrava primjena posebne mjere kojom se odstupa od članaka 206. i 226. Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenog 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost¹, a posebno njezin članak 395. stavak 1. prvi podstavak,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

- (1) Italiji je Provedbenom odlukom Vijeća (EU) 2015/1401² odobreno da do 31. prosinca 2017. može zahtijevati da porez na dodanu vrijednost (PDV) na isporuke javnim tijelima ta tijela plaćaju na zasebni blokirani bankovni račun poreznih tijela („posebna mjera”). Tom se posebnom mjerom odstupa od članaka 206. i 226. Direktive 2006/112/EZ koji se odnose na plaćanje PDV-a i sadržaj računa.
- (2) Italiji je Provedbenom odlukom Vijeća (EU) 2017/784³ odobrena primjena posebne mjere do 30. lipnja 2020., a područje primjene te posebne mjere prošireno je tako da obuhvaća isporuke određenim trgovačkim društvima koja su pod kontrolom tijela javne vlasti i trgovačkim društvima koja su uvrštena na burzu i koja su uključena u indeks Financial Times Stock Exchange Milano Indice di Borsa („FTSE MIB”). Posebna mjera produljena je do 30. lipnja 2023. Provedbenom odlukom Vijeća (EU) 2020/1105⁴, a zatim do 30. lipnja 2026. Provedbenom odlukom Vijeća (EU) 2023/1552⁵. Na temelju Provedbene odluke (EU) 2023/1552 društva uvrštena na burzu isključena su iz područja primjene posebne mjere od 1. srpnja 2025.

¹ SL L 347, 11.12.2006., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj>.

² Provedbena odluka Vijeća (EU) 2015/1401 od 14. srpnja 2015. kojom se Italiji odobrava uvođenje posebne mjere kojom se odstupa od članaka 206. i 226. Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 217, 18.8.2015., str. 7., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2015/1401/oj).

³ Provedbena odluka Vijeća (EU) 2017/784 od 25. travnja 2017. kojom se Talijanskoj Republici odobrava primjena posebne mjere kojom se odstupa od članaka 206. i 226. Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i o stavljanju izvan snage Provedbene odluke (EU) 2015/1401 (SL L 118, 6.5.2017., str. 17., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2017/784/oj).

⁴ Provedbena odluka Vijeća (EU) 2020/1105 od 24. srpnja 2020. o izmjeni Provedbene odluke (EU) 2017/784 kojom se Talijanskoj Republici odobrava primjena posebne mjere kojom se odstupa od članaka 206. i 226. Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 242, 28.7.2020., str. 4., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2020/1105/oj).

⁵ Provedbena odluka Vijeća (EU) 2023/1552 od 25. srpnja 2023. o izmjeni Provedbene odluke (EU) 2017/784 u pogledu razdoblja odobrenja i područja primjene posebne mjere koju je donijela Italija, a kojom se odstupa od članaka 206. i 226. Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza

- (3) Dopisom evidentiranim u Komisiji 9. listopada 2025. Italija je zatražila odobrenje za nastavak primjene posebnih mjera do 31. prosinca 2029.
- (4) U skladu s člankom 395. stavkom 2. drugim podstavkom Direktive 2006/112/EZ Komisija je dopisom od 27. travnja 2026. zahtjev Italije prosljedila ostalim državama članicama. Komisija je dopisom od 28. travnja 2026. obavijestila Italiju da raspolaže svim informacijama potrebnima za razmatranje zahtjeva.
- (5) Posebna mjera dio je paketa mjera koji je Italija uvela radi suzbijanja poreznih prijevара i utaje poreza. Taj je paket mjera, uključujući obvezno izdavanje računa u elektroničkom obliku kako je odobreno Provedbenom odlukom Vijeća (EU) 2018/593⁶, zamijenio ostale mjere kontrole i njime se talijanskim poreznim tijelima omogućuje usporedno provjeravanje različitih transakcija koje su porezni obveznici prijavili i praćenje njihovih plaćanja PDV-a.
- (6) Italija smatra da se u kontekstu paketa provedenih mjera obveznim izdavanjem računa u elektroničkom obliku skraćuje vrijeme koje je poreznoj upravi potrebno da bi otkrila slučajeve mogućih poreznih prijevара ili utaje poreza. Međutim, Italija smatra i da bi izostankom mehanizma razdvojenog plaćanja koji je uveden posebnom mjerom naplata iznosâ PDV-a od poreznih obveznika uključenih u porezne prijеваре ili utaju poreza mogla postati nemoguća nakon provedbe usporednog provjeravanja jer bi ti porezni obveznici u međuvremenu mogli postati nesolventni. Tako se mehanizam razdvojenog plaćanja, kao *ex ante* mjera, dokazao vrlo djelotvornim i komplementarnim obveznom izdavanju računa u elektroničkom obliku, koje je *ex post* mjera.
- (7) Jedan je od učinaka posebne mjere to da dobavljači, kao porezni obveznici, ne mogu izvršiti prijeboj pretporeza koji su platili s PDV-om koji su primili za svoje isporuke. Ti bi dobavljači mogli neprekidno biti u poziciji da imaju preplaćeni porez i eventualno bi od porezne uprave morali zahtijevati stvarni povrat PDV-a koji su platili. Prema informacijama koje je dostavila Italija, porezni obveznici koji provode transakcije koje podliježu posebnoj mjeri imaju prednost pri ostvarivanju prava na primitak uplate preplaćenog PDV-a, u granicama pozitivne porezne bilance koja proizlazi iz takvih transakcija. Ta praksa znači da zahtjevi za povrat povezani s posebnom mjerom imaju prednost pri obradi i tijekom preliminarne istrage i tijekom isplate dospjelih iznosa iz povrata koji nisu prioritetni.
- (8) Italija se u više navrata obvezala da neće tražiti produljenje posebne mjere nakon potpune provedbe paketa mjera koje je namjeravala primijeniti. No trenutačno Italija smatra da bi, s obzirom na djelotvornost posebne mjere i njezine sinergije s drugim primijenjenim mjerama, posebno s obvezom izdavanja računa u elektroničkom obliku, posebnu mjeru trebalo proširiti kako bi se izbjegao zastoj u smanjenju jaza PDV-a u Italiji. Odobrenje za primjenu posebne mjere trebalo bi stoga posljednji put produljiti do 30. lipnja 2029. Budući da su odobrenja za posebne mjere kojima se odstupa od općih pravila o PDV-u samo krajnja mjera, Italija bi trebala ojačati i u potpunosti iskoristiti svoja konvencionalna sredstva za borbu protiv prijevара u vezi s PDV-om i

na dodanu vrijednost (SL L 188, 27.7.2023., str. 45., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2023/1552/oj).

⁶ Provedbena odluka Vijeća (EU) 2018/593 od 16. travnja 2018. kojom se Talijanskoj Republici odobrava uvođenje posebne mjere odstupanja od članaka 218. i 232. Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 99, 19.4.2018., str. 14., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2018/593/oj).

njihovo sprečavanje te, prema potrebi, uvesti nova do te mjere da daljnje produljenje posebne mjere više ne bi bilo potrebno nakon lipnja 2029.

- (9) Da bi se zajamčilo potrebno daljnje postupanje u okviru posebne mjere, a posebno da bi se ocijenio utjecaj na povrat PDV-a poreznim obveznicima na koje se posebna mjera odnosi, Italija bi trebala do rujna 2027. podnijeti izvješće Komisiji. To izvješće trebalo bi se odnositi na opću situaciju u vezi s povratom PDV-a poreznim obveznicima, posebno u vezi s prosječnim razdobljem povrata PDV-a poreznim obveznicima, te na djelotvornost posebne mjere i svih ostalih mjera koje je Italija provela radi smanjenja utaje poreza u dotičnim sektorima. To bi izvješće trebalo sadržavati popis tih mjera te datume njihova stupanja na snagu.
- (10) Posebna mjera proporcionalna je ciljevima koji se žele postići jer je vremenski ograničena i odnosi se samo na sektore opterećene znatnim rizicima u pogledu utaje poreza. Osim toga, posebna mjera ne dovodi do rizika od širenja utaje poreza na druge sektore u Italiji ili na druge države članice.
- (11) Posebna mjera neće negativno utjecati na ukupan iznos poreznog prihoda naplaćenog u fazi konačne potrošnje ni na vlastita sredstva Unije koja proizlaze iz PDV-a.
- (12) Provedbenu odluku (EU) 2017/784 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,
- DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Provedbena odluka Vijeća (EU) 2017/784 mijenja se kako slijedi:

1. u članku 3. drugom stavku datum „30. rujna 2024.” zamjenjuje se datumom „30. rujna 2027.”;
2. u članku 5. datum „30. lipnja 2026.” zamjenjuje se datumom „30. lipnja 2029.”.

Članak 2.

Ova je Odluka upućena Talijanskoj Republici.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Vijeće
Predsjednik